

Warszawa, 29 grudnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 24060.

Kl. ~~77 b~~, 12/01.

77 b 1/16

Richard Becker
(Remscheid, Niemcy).

Łapka umocowująca do łyżew.

Zgłoszono 23 kwietnia 1934 r.

Udzielono 27 października 1936 r.

Pierwszeństwo: 24 lutego 1934 r. (Niemcy).

Znane łapki umocowujące do łyżew nie są ruchome we wszystkich kierunkach, lecz obejmują podeszwę lub obcas przeważnie sztywno pod pewnym całkowicie określonym kątem do podłużnej osi podeszwy. Z powodu niejednakowego kształtu powierzchni podeszwy i obcasa łapki przylegają do buta tylko w niewielu miejscach, a nie całą powierzchnią, wskutek czego skóra buta może łatwo ulec uszkodzeniu. Poza tem łyżwa może się łatwo obluźnić, jeżeli łapki zostaną niezbyt mocno zaciśnięte w obawie oderwania się obcasa.

W celu niezawodnego osadzenia łyżew bez szkodliwego działania łapek na skórę podeszwy lub obcasa łączy się według wynalazku szczękę z łapką w sposób, umożliwiający ruchy tej szczęki we wszystkich

kierunkach. Wewnętrzna powierzchnia szczęki, zwrócona ku butowi, jest chropowata, a zewnętrzna — posiada uwypuklenie, które wchodzi w odpowiednio wklęsłą panewkę łapki, przyczem szczęka jest luźno zmocowana z łapką zapomocą nitu współosiowego z panewką. Otwór w szczęcie, przeznaczony na umieszczenie nitu, rozszerza się stożkowo w stronę łapki, co umożliwia nastawianie szczęki.

Jedna z postaci wykonania wynalazku jest przedstawiona dla przykładu na rysunku, przyczem fig. 1 uwidocznia przekrój obcasa, do którego przymocowane są łapki łyżwy, z których łapka prawa ma znaną postać dotychczasową, a lewa jest wykonana według wynalazku, fig. 2 — widok zgóry obcasa z łapkami według fig. 1,

fig. 3 — środkowy przekrój podłużny łapki według wynalazku, a fig. 4 — widok szczęki od wewnątrz.

W łapce umocowującej *a* według fig. 3 i 4 umocowany jest odsadzony nit *c*, przytrzymujący luźno szczękę *b*, której powierzchnia wewnętrzna jest chropowata. Szczęka *b* jest zaopatrzona w wypukłość, współosiową z nitem i skierowaną ku łapce, i zachodzi tą wypukłością *d* we wgłębienie *e* łapki. Otwór w szczęce *b*, przeznaczony na nit, jest rozszerzony stożkowo w stronę łapki, dzięki czemu szczękę można swobodnie nastawiać odpowiednio do kształtu obcasa lub podeszwy (fig. 1 na lewo). Szczęka jest nieco wygięta odpowiednio do kształtu obcasa i zaopatrzona na całej powierzchni wewnętrznej w ząbki *g*.

Zamiast wyposażania szczęki i łapki w powierzchnie wypukłe i nadawania im przez to charakteru przegubu można je również pozostawić płaskimi, a między szczęką i łapką umieścić płytki pośrednie, stanowiące części przegubowe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łapka umocowująca do łyżew, zna-

mienna tem, że jest zaopatrzona w szczękę (*b*), osadzoną w kulistym łożysku łapki tak, że szczęka owa posiada swobodę ruchów we wszystkich kierunkach, przyczem wewnętrzna powierzchnia szczęki (*b*), zwrócona ku obuwiu, jest chropowata.

2. Łapka umocowująca według zastrz. 1, znamienna tem, że szczęka (*b*) przylega swą wypukłością (*d*) do dna wgłębienia (*e*) łapki (*a*).

3. Łapka umocowująca według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że posiada nit (*c*), luźno łączący szczękę (*b*) z łapką (*a*) i osadzony współosiowo z wklęsłą powierzchnią wgłębienia (*e*).

4. Łapka umocowująca według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że otwór (*f*) szczęki (*b*), w którym umieszcza się nit (*c*), jest rozszerzony stożkowo w stronę łapki (*a*).

5. Łapka umocowująca według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że lekko wygięta szczęka (*b*) jest zaopatrzona na całej powierzchni wewnętrznej, zwróconej ku butowi, w ząbki podłużne (*g*).

Richard Becker.
Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

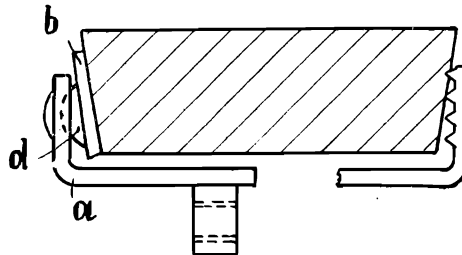

Fig. 2

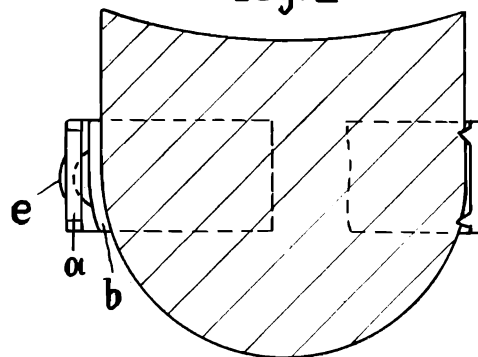

Fig. 4

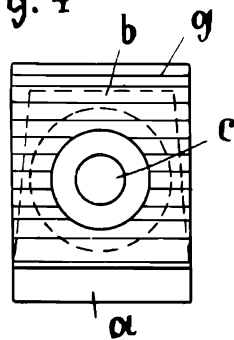

Fig. 3

